

पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्र तयारीको पहल

दिगो जीवनपद्धतिका आधारभूत सिद्धान्तको रचना गर्ने पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रको सृजनाका लागि विश्वभरि नै विविध समूहहरू एक दशकभन्दा पनि लामो समयदेखि प्रयासरत थिए । यो प्रक्रियामा सयौं संगठनहरू र हजारौ व्यक्तिहरू संलग्न थिए । सन् १९९२ मा रियोमा सम्पन्न भएको पृथ्वी शिखर सम्मेलनदेखि नै सरकारी र गैरसरकारी संस्थाका प्रतिनिधिहरू पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रको संस्थापनाका लागि कार्यरत थिए । यद्यपी त्यो समय त्यति उपयुक्त थिएन । सन् १९९४ मा पृथ्वी सम्बन्धि परिषद्का सभापति मउरिस स्ट्रोड र ग्रीन क्रस इन्टरनेशनलका अध्यक्ष मिखायल गोर्भाचोभको सक्रियतामा एक नयाँ पहलको आरम्भ गरियो । सन् १९९७ मा पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्र तयारी विषयक आयोगको स्थापना गरियो । यो आयोगको सचिवालय कोस्टारिकास्थित पृथ्वी सम्बन्धि परिषद्मा राखियो ।

सन् २००० मार्चमा पेरिसमा सम्पन्न भएको आयोगको बैठकले पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रको अन्तिम रूपलाई स्वीकृति प्रदान गर्न्यो र यसलाई जारी गरियो । यो दस्तावेजलाई आधारभूत नैतिक विषय र दिगो जीवनपद्धतिप्रतिको प्रतिबद्धताको रूपमा छलफललाई अभिप्रेरित गर्ने उद्देश्यले तयार पारिएको जनताको सन्धिका रूपमा विश्वभरि प्रसारित गरिदैछ । यसले दिगो विकास योजनामा परिपालन गर्नुपर्ने व्यवसायिक आचारसंहिता तयार गर्न मूल्यजनित ढाँचा उपलब्ध गराउन सक्छ र यो एक प्रभावकारी शैक्षिक उपकरण पनि हुनसक्छ । सन् २००२ मा मनाइने रियो शिखर सम्मेलनको दशौं वार्षिकीको अवसरमा यो बडापत्रलाई संयुक्त राष्ट्र संघीय महासभाबाट पारित गर्न आयोगले प्रयत्न गर्नेछ (पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रको पाठ्यांश संलग्न रहेको छ) ।

प्रस्तावना

हामी अहिले इतिहासको त्यस्तो महत्त्वपूर्ण घडीमा उभिएका छौं, जहाँ मानव जातिले आफ्नो भविष्यको छनौट गर्नुपर्ने भएको छ । विश्वमा जति-जति अन्तरनिर्भरता र निर्धोपना बढेर जान्छ, त्यति नै हाम्रो भविष्यमा पनि ठल्ठला खतराहरू तथा महान आशाहरू बढनेछन । यसबाट अगाडि

जहाँ मानव जातिले आफ्नो भविष्यको छनौट गनुपने भएको छ । विश्वमा जति-जति अन्तरनिर्भरता र निर्धारिता बढेर जान्छ, त्यति नै हाम्रो भविष्यमा पनि ठूल्ठूला खतराहरू तथा महान् आशाहरू बढनेछन् । यसबाट अगाडि बढनका लागि हामीले संस्कृतिका भव्य विविधता र जैविक विविधताहरूलाई स्वीकार गर्दै हामी यो पृथ्वीका एउटै मानव परिवार र समुदाय हौं, जसको भाग्य साभा छ, भनेर मान्नैपर्छ । हामीले दिगो विश्व समाजको निर्माणका लागि एकसाथ आउनुपर्छ । यस्तो समाजको रचनामा प्रकृति, आधारभूत मानव अधिकार, आर्थिक न्याय र शान्तिको संस्कृतिको सम्मान जस्ता कुराहरू रहनेछन् । यस्तो लक्ष्य प्राप्त गर्नको लागि हामीलाई यो कुरा आवश्यक छ कि हामी पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरू एक अकांप्रति, विस्तारित जैविक समुदायप्रति र भावि सन्ततिप्रति हाम्रा उत्तरदायित्वहरूको घोषणा गरौं ।

पृथ्वी हाम्रो घासस्थान

मानव जाति बहृतर एवं विकासरत ब्राह्मणको एक अंग हो । हाम्रो बासस्थानको रूपमा रहेको पृथ्वी जैविक समुदायको विविधतासहित सजिव रहेको छ । प्रकृतिका शक्तिहरूले अस्तित्वलाई चुनौतीपूर्ण र अनिश्चित अभियानको रूपमा राखेका छन् । तर पृथ्वीले जीवनको विकासका लागि आवश्यक अवस्था उपलब्ध गराएको छ । जैविक समुदायहरूको पुनरावृत्ति र मानव जातिको भलाई, बोटविरुवा एवं जनावरहरूको प्रचुर विविधता, उच्चाउ माटो, शुद्ध पानी र सफा हावा जस्ता वातावरणीय पद्धतिसहित जैविक क्षेत्रलाई सन्तुलित राख्ने काममा नै निर्भर गर्दछ । संसारभरका सबै बासिन्दाहरूका लागि सीमित संशाधन भएको विश्व वातावरण साभा सरोकारको विषय हो । आज पृथ्वीको स्थायित्व, विविधता र सौन्दर्यको रक्षा गर्नु परिव्रकामको रूपमा रहेको छ ।

यिष्ठ्य पठिठिथिति

अहिले प्रचलनमा रहेका उत्पादन र उपभोगका मूल तरीकाहरूले वातावरणको विनास, प्राकृतिक संशाधनको समाप्ति र अनेक जैविक प्रजातिहरूलाई लोप गराएका छन् । समुदायहरूलाई हेला गरिएको छ । विकासका प्रतिफलहरूको बाँडफाँड न्यायसंगत ढंगले गरिएको छैन । गरीब र धनी वीचको दुरी बढिरहेको छ । अन्याय, अज्ञानता र सशस्त्र मुठभेडहरू व्यापक रूपमा भएका छन् र यिनीहरू नै विपत्तिका कारणहरूका रूपमा देखिएका छन् । जनसंख्याको अभूतपूर्व बढिले वातावरणीय एवं सामाजिक पद्धतिहरूमा अत्यधिक भार उत्पन्न गरेको छ । विश्व स्रक्षाका आधारहरू खलबलिएका

रूपमा भएका छन् र यिनाहरू ने विपात्तिका कारणहरूका रूपमा दाखिएका छन्। जनसंख्याको अभूतपूर्व बढिले वातावरणीय एवं सामाजिक पद्धतिहरूमा अत्यधिक भार उत्पन्न गरेको छ। विश्व सुरक्षाका आधारहरू खलबलिएका छन्। यी प्रवृत्तिहरू खतरनाक छन् तर अपरिहार्य होइनन्।

आवी चुनौटीहरू

अब हाम्रो अगाडि छनौटको चुनौती उत्पन्न भएको छ। हामीले या त पृथ्वी र आफै एक-अर्काको हेरविचार गर्न विश्वव्यापी साझेदारीको व्यवस्था गर्नुपन्यो अथवा जैविक विविधतासहित आफ्नै विनासको खतरा उठाउनु पन्यो। हाम्रा मूल्यहरू, संस्थाहरू र जीवनपद्धतिमा आधारभूत परिवर्तन आवश्यक भएको छ। जब आधारभूत आवश्यकताहरू पूरा हुन्छन्, त्यसपछि मानव विकास भनेको धेरै हुनुमा छ, धेरै युपार्नुमा होइन भन्ने कुरा हामीले महसुस गर्नेपर्छ। हामीसँग सबैलाई आवश्यक कुरा उपलब्ध गराउन पुग्ने र हाम्रा कामहरूले वातावरणमाथि पार्ने असरलाई घटाउने ज्ञान र प्रविधि छ। विश्वव्यापी नागरिक समाजको उदयले प्रजातान्त्रिक र मानवीय विश्वको निर्माण गर्न नयाँ अवसरहरू सृजना गरेको छ। हाम्रा वातावरणीय, आर्थिक, राजनैतिक, सामाजिक र आध्यात्मिक चुनौतीहरू अन्तरसम्बन्धित छन्, त्यसैले नै हामीहरू एकसाथ मिलेर समाधान पनि खोज्न सक्छौं।

१. जैविक समुदायको हेरचाह र सम्मान

१. पृथ्वी र सम्पूर्ण मानव जीवनको विविधतालाई सम्मान गराँ।

(क) सबै जैविक प्रजातिहरू अन्तरनिर्भर छन् र मानव जातिलाई यसको उपयोगिता रहे पनि नरहे पनि सबैको मूल्य छ भन्ने कुरालाई मान्यता प्रदान गराँ।

(ख) सम्पूर्ण मानव जातिमा अन्तरनिहित बौद्धिक, कलात्मक, नैतिक तथा आध्यात्मिक संभाव्यतामा आस्था राख्दै प्रत्येक व्यक्तिमा निहित प्रतिष्ठालाई सम्मान गर्न कटिबद्ध होओ।

२. जैविक समुदायलाई समझदारी, सहृदयता र प्रेमपूर्वक हेरविचार गराँ।

(क) प्राकृतिक स्रोतको प्रयोगले वातावरणमा पर्न सक्ने असरहरूबाट जोगाउनु र जनताको अधिकारको संरक्षण गर्नु हरेक व्यक्तिको दायित्व हो भन्ने कुरालाई स्वीकार गराँ।

(ख) स्वतन्त्रता, ज्ञान र शक्तिको विद्यासँगै जागरूक दिव्यासँगै संतुष्टा गर्ने निरापेक्षारी

र जनताको अधिकारको संरक्षण गर्नु हरेक व्यक्तिको दायित्व हो भन्ने कुरालाई स्वीकार गरौँ ।

(ख) स्वतन्त्रता, ज्ञान र शक्तिको बृद्धिसँगै सामूहिक हितको संरक्षण गर्ने जिम्मेवारी पनि बद्ध भन्ने कुराको संपुष्टि गरौँ ।

३. स्वतन्त्र, न्यायपूर्ण, सहभागितामूलक र दिगो तथा शान्तिपूर्ण समाजको निर्माण गरौँ ।

(क) हरेक समुदायहरूका सम्पूर्ण स्तरमा आधारभूत स्वतन्त्रता र मानव अधिकारको सुनिश्चय गरौँ ताकि प्रत्येक व्यक्तिले आफूमा अन्तरनिहित क्षमताको पहिचान गरी अवसरहरूको खोजी गर्न सकोस् ।

(ख) पृथ्वीका मानव जाति एवं वातावरणीय समुदायलाई सम्बृद्ध पार्ने मूल्यहरू, परम्पराहरू र संस्थाहरू भावी सन्ततिमा हस्तान्तरित गरौँ ।

४. वर्तमान तथा भविष्यका सन्ततिहरूका लागि पृथ्वीको उपहार र सौन्दर्यलाई सुरक्षित राखौँ ।

(क) भावी सन्ततिहरूको आवश्यकताले नै प्रत्येक पिंडीको कार्य र स्वतन्त्रतालाई गुणात्मक बनाउँछ भन्ने कुरालाई स्वीकार गरौँ ।

(ख) भविष्यका सन्ततिहरूका मूल्य, परम्परा तथा संस्थाहरूले पृथ्वीको मानव र अन्य वातावरणीय समुदायको दीर्घजीवनलाई फलाउन सहयोग गर्ने गरी हस्तान्तरण गरौँ ।

II. वातावरणीय अखण्डता

५. जैविक विविधता तथा प्राकृतिक प्रक्रियाहरूद्वारा जीवनको निरन्तरतालाई अखण्ड राख्ने पृथ्वीका वातावरणीय पद्धतिहरूलाई संरक्षित र पुनर्स्थापित गरौँ ।

(क) दिगो विकास योजना र नियमहरूलाई सबै तहमा अगिकार गर्दै वातावरणको संरक्षण तथा पुनर्स्थापनालाई सबै विकास प्रयासहरूको अभिन्न अंग बनाओ ।

(ख) जंगल क्षेत्र र सामुन्द्रिक इलाका लगायत प्रकृति एवं जैविक क्षेत्र आरक्षहरूको स्थापना र सुरक्षा गर्दै पृथ्वीको जीवनलाई समर्थन गर्ने पद्धतिहरूको संरक्षण गरौँ, जैविक विविधतालाई निरन्तरता दिउँ र हाम्रो प्राकृतिक सम्पदाहरूलाई संरक्षण गरौँ ।

(ग) खतराजन्य वर्गमा परेका प्रजाति एवं बोटविरुवालाई पुनरुत्थान गर्न प्रोत्साहित

गरा, जावक विविधतालाई निरन्तरता देखा र हाम्रा प्राकृतक सम्पदाहरूलाई संरक्षण गरौं ।

- (ग) खतराजन्य वर्गमा परेका प्रजाति एवं बोटविरुवालाई पुनरुत्थान गर्न प्रोत्साहित गरौँ ।

(घ) मानव जातिले प्राकृतिक बोटविरुवा र जाति वर्गमा हेरफेर गरेर उत्पादन गरेका छुट्टै जाति वर्गमा पर्ने र प्राकृतिक जाति वर्ग एवं वातावरणको लागि हानिकारक बोटविरुवालाई बढावा दिन रोक लगाओ, त्यसको नियन्त्रण र उन्मूलन गरौँ ।

(ङ) खाद्यान्न, पानी, वन्य पदार्थ तथा सामुन्द्रिक जीव जस्ता नवीकरणयोग्य सम्पदाहरू पुनरउत्पादन गर्न सकिने जिति मात्रामा मात्र उपयोग र प्रयोग गरौँ साथै वातावरणीय प्रणालीलाई सुरक्षित ढंगले व्यवस्थापन गरौँ ।

(च) खनिज तथा पेट्रोलियम पदार्थ जस्ता नवीकरण गर्न नसकिने सम्पदाहरू नरितिने गरी एवं वातावरणालाई नोक्सान नपुऱ्याउने गरी प्रयोग गरौँ ।

६. वातावरणीय हानी नोक्सानी हुनबाट जोगाउन पर्यावरणीय संरक्षणलाई सर्वोत्तम पद्धतिको रूपमा अंगीकार गरौं र ज्ञान सीमित मात्रामा छ भने सतर्कताको बाटो अवलम्बन गरौं ।

- (क) वैज्ञानिक सूचना अधुरो वा निष्कर्षविहिन रहेको अवस्थामा पनि वातावरणमा गंभीर तथा अपरिवर्तनीय हानि निम्त्याउने गतिविधिहरूलाई पूर्णतया रोक लगाउँ ।

(ख) कुनै किसिमको प्रस्तावित कामले खासै नोकसान पुऱ्याउदैन भनेर तर्क गर्ने व्यक्तिहरूमाथि प्रमाण पुऱ्याउने अभिभारा तोकाँ र उत्तरदायी पक्षलाई वातावरणीय नोकसानीका लागि जिम्मेवार बनाउँ ।

(ग) थपिदै गएका दुरवर्ति, दीर्घकालिन, अप्रत्यक्ष र विश्वव्यापी प्रभाव उत्पन्न गर्ने मानव क्रियाकलापहरूलाई नीति निर्णयहरूले संबोधित गर्ने कुरालाई सुनिश्चित गरौ ।

(घ) वातावरणको कुनै पनि भागमा हुने प्रदूषणबाट जोगाउन रेडियो धर्मिता, विषाक्तता तथा अन्य खतरापूर्ण तत्वको निर्माणमा अनुमति नदिउँ ।

(ड) वातावरणमा हानी पुऱ्याउने सैनिक गतिविधिलाई बर्जित गरौ ।

७. उत्पादन, उपभोग तथा पुनरुत्पादनको सही ढाँचा अंगिकार गरौं जसबाट पृथ्वीको पुनर्जीवन प्रदान गर्ने क्षमता, मानव अधिकार तथा सामूहिक कल्याण कायम होस् ।

पृथ्वीको पुनर्जिवन प्रदान गर्ने क्षमता, मानव अधिकार तथा सामूहिक कल्याण कायम होस् ।

- (क) उत्पादन तथा उपभोग प्रणालीमा परिवर्तन गरी फाल्तु सामग्रीलाई घटाउने, पुनर्प्रयोग गर्ने सकिने सामग्रीलाई मात्र समावेश गरौं र त्यसबाट बाँकी बचेका कुँडाकर्कटलाई पनि जीवनवृत्तीय प्रणाली अनुरूप नै त्यसमा समायोजन गर्दै जाऊँ ।
- (ख) उर्जा तथा अन्य प्राकृतिक सम्पदाको प्रयोग गर्दा बन्देज तथा क्षमतालाई ध्यानमा राखौं र सौर्यताप एवं हावा जस्ता पुनर्नवीकरण गर्ने सकिने प्राकृतिक स्रोतहरूमा निर्भरता बढाउदै लैजाऊँ ।
- (ग) वातावरणीय दृष्टिले उपयुक्त प्रविधिहरूको विकास ग्रहण र दिगो स्थानान्तरण गरौँ ।
- (घ) कुनै पनि वस्तुको सेवा तथा विक्री मूल्यमा वातावरणीय एवं सामाजिक लागतलाई पनि समावेश गरौं जसबाट उपभोक्ताले त्यस्तो उत्पादनको वातावरणीय एवं सामाजिक उच्चतालाई पहिचान गर्न सकून् ।
- (ङ) सन्तानोत्पादन स्वास्थ्य तथा उत्तरदायित्वपूर्ण पुनरुत्पादनलाई प्रबर्द्धन गर्दै स्वास्थ्य सेवामा सबैको पहुँचलाई सुनिश्चित गरौँ ।
- (च) सीमितता भएको विश्वमा भौतिक रूपले पर्याप्तता भएको गुणस्तरयुक्त पद्धतिलाई ग्रहण गरौँ ।

८. वातावरणीय दिगोपनाका विषयमा अध्ययनलाई अघि बढाउँ र प्राप्त ज्ञानको बृहद प्रयोगका लागि विचार विनिमयलाई प्रोत्साहित गरौँ ।

- (क) विकासोन्मुख देशका आवश्यकताहरूलाई विशेष ध्यान दिई अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा वैज्ञानिक तथा प्राविधिक सहयोगलाई प्रोत्साहन गरौँ ।
- (ख) सम्पूर्ण संस्कृतिमा अन्तरनिहित परम्परागत एवं आध्यात्मिक ज्ञानले वातावरणीय संरक्षण एवं मानव कल्याणका निमित योगदान दिन सक्ने कुरालाई स्वीकार्दै त्यसको संरक्षण गरौँ ।
- (ग) मानवीय स्वास्थ्य एवं वातावरण संरक्षण सम्बन्धि वंशाणुगत सूचना लगायत महत्वपूर्ण सूचनाहरू सार्वजनिक क्षेत्रमा उपलब्ध राख्ने काम गरौँ ।

III. सामाजिक एवं आर्थिक न्याय

III. सामाजिक एवं आर्थिक न्याय

९. नैतिक, सामाजिक एवं वातावरणीय आवश्यकताको रूपमा गरिबी उन्मूलन गराँ ।

(क) स्वच्छ खानेपानी, साफा हावा, खाद्य सुरक्षा, नविग्रिएको माटो, आवास र सरसफाईको अधिकारलाई सुनिश्चित गराँ, त्यसका लागि आवश्यक पर्ने राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय संशाधनको उचित बाँडफाँड गराँ ।

(ख) प्रत्येक व्यक्तिलाई शिक्षा एवं दिगो जीवन निर्वाहिका लागि सशक्तिकृत गराँ । आफ्नो खुद्दामा उभिनको लागि सक्षम नरहेका व्यक्तिलाई सामाजिक सुरक्षा एवं हेरचाहको प्रबन्ध गराँ ।

(ग) हेला गरिएकाहरूलाई मान्यता प्रदान गराँ, कठिन अवस्थामा रहेकाहरूलाई सुरक्षा प्रदान गराँ, दुःखीहरूको सेवा गराँ र क्षमताको विकास गर्न तथा आफ्ना आकांक्षाहरू पूरा गर्न उनीहरूलाई सक्षम पाराँ ।

१०. हरेक स्तरका आर्थिक क्रियाकलापहरू र संस्थाहरूबाट न्यायपूर्ण एवं दिगो किसिमको मानव विकासलाई प्रबद्धन गराँ ।

(क) राष्ट्रभित्र र राष्ट्रहरूबीच सम्पत्तिको न्यायपूर्ण वितरणलाई प्रोत्साहित गराँ ।

(ख) विकासोन्मुख राष्ट्रहरूका बौद्धिक, आर्थिक, प्राविधिक र सामाजिक संशाधनको बृद्धि गराँ र उनीहरूमाथिको अन्तर्राष्ट्रिय कृष्णको गद्दौ भारीबाट मुक्त पाराँ ।

(ग) सबै किसिमका व्यापारिक क्रियाकलापमा संशाधनको दिगो उपयोग, वातावरण संरक्षण र प्रगतिशील श्रम मानकहरूको प्रयोगलाई सुनिश्चित गराँ ।

(घ) बहुराष्ट्रिय निगमहरू र अन्तर्राष्ट्रिय वित्तिय संस्थाहरूलाई पारदर्शी ढंगले काम गर्नु पर्ने बनाओ र उनीहरूका कामहरूको परिणामका लागि उनीहरूलाई नै जिम्मेवार बनाओ ।

११. लैंगिक समानता र न्यायसंगततालाई दिगो विकासको पूर्व शर्तको रूपमा स्वीकार गराँ र शिक्षा, स्वास्थ्य एवं आर्थिक क्रियाकलापमा सबैको पहुँचलाई सुनिश्चित गराँ ।

(क) महिला तथा बालबालिकाहरूको मानव अधिकारलाई सुरक्षित गराँ र उनीहरू विरुद्ध हुने सबै प्रकारका हिंसाहरूको अन्त्य गराँ ।

(ख) आर्थिक, राजनैतिक, नागरिक, सामाजिक र सांस्कृतिक जीवनका हरक्षेत्रमा बराबरका साम्रेदारका रूपमा निर्णयकर्ता, नेता र फाइदा पाउने समूहका रूपमा महिलाहरूको सहभागितालाई प्रोत्साहित गराँ ।

(ख) आर्थिक, राजनीतिक, नागरिक, सामाजिक र सांस्कृतिक जावनका हरक्षत्रमा बराबरका साभेदारका रूपमा निर्णयकर्ता, नेता र फाइदा पाउने समूहका रूपमा महिलाहरूको सहभागितालाई प्रोत्साहित गराँ ।

(ग) परिवारलाई सुदृढ गराँ र परिवारका सबै सदस्यहरू बीच सुरक्षा एवं स्नेहलाई बढाउने कुराको सुनिश्चय गराँ ।

१२. आदिवासी एवं अल्पसंख्यकहरूको अधिकारहरूमाथि विशेष ध्यान पुऱ्याउँदै कुनै भेदभाव विना सबैको मानव सम्मान, शारीरिक स्वास्थ्य र आध्यात्मिक कल्याणका अधिकारहरूको समर्थन गराँ ।

(क) जाति, रंग, लिंग, लिंगजन्य प्रवृत्ति भएको साथै धार्मिक, भाषिक, राष्ट्रिय, प्रजातीय एवं सामाजिक उत्पत्तिको आधारमा भएका सबै किसिमका भेदभावहरू समाप्त पाराँ ।

(ख) आदिवासी जनताका आफ्ना आध्यात्मिकता, ज्ञान, जमीन एवं संशाधन र दिगो जीवनयापनसँग सम्बन्धित उनीहरूको अधिकारको समर्थन गराँ ।

(ग) दिगो समाजको रचनामा आवश्यक भूमिका पूरा गर्न सक्षम पार्दै हाम्रो समुदायका युवाहरूलाई सम्मान र समर्थन गराँ ।

(घ) सांस्कृतिक एवं आध्यात्मिक दृष्टिले असाधारण महत्त्वका स्थानहरूको रक्षा तथा पुनरुद्धार गराँ ।

IV. प्रजातन्त्र, अहिंसा र शान्ति

१३. सबै तहमा प्रजातान्त्रिक संस्थाहरूलाई सुदृढ गराँ, शासनमा पारदर्शिता र जवाफदेहीहरूलाई कायम गराँ । नीति निर्णयमा सहभागिता र न्यायसम्म पहुँचलाई स्थापित गराँ ।

(क) वातावरणीय विषय र विकास योजना एवं क्रियाकलापका विषयमा स्पष्ट र समय-समयमा सूचना पाउने सबैको अधिकारलाई स्थापित गराँ । जसवाट उनीहरूको जीवनमा प्रभाव पार्ने कुराहरू अथवा उनीहरूका चाहनाका विषयमा सबै मानिस सु-सूचित रहन् ।

(ख) स्थानीय, क्षेत्रीय र अन्तर्राष्ट्रिय नागरिक समाजलाई समर्थन गराँ । नीति-निर्माणमा चाहना राख्ने सबै व्यक्ति एवं संस्थाहरूको अर्थपूर्ण सहभागितालाई प्रोत्साहित गराँ ।

(ग) विचार स्वतन्त्रता, अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रता, शान्तिपूर्ण भेला, संघ/संस्थाको

- (ग) विचार स्वतन्त्रता, अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रता, शान्तिपूर्ण भेला, संघ / संस्थाको स्थापना र संचालन तथा असहमतिको अधिकारको रक्षा गरौं ।
- (घ) वातावरणीय हानी-नोक्सानी, दुःख र खतरा लगायतका विषयमा प्रभावकारी प्रशासकीय एवं स्वतन्त्र न्यायिक प्रक्रियाहरूको व्यवस्था गरौं ।
- (ड) सबै सार्वजनिक तथा निजी संस्थाहरूमा भ्रष्टाचारको उन्मूलन गरौं ।
- (च) आफ्नै वातावरणको हेरिचार गर्न स्थानीय समुदायहरूलाई सक्षम बनाउदै सरकारको उपयुक्त तहमा वातावरणीय संरक्षणका दायित्वहरूलाई सुम्प्ने जसबाट तिनले प्रभावकारी ढंगले कार्य गर्न सकून् ।

१४. औपचारिक शिक्षा र आजीवन आर्जन गरिने ज्ञानमा मूल्य, दक्षता र दिगो जीवन-पद्धतिका विषयहरूलाई सामेल गरौं ।

- (क) दिजो विकासमा सक्रिय रूपमा योगदान गर्न सबैलाई सक्षम बनाओ, त्यसमा पनि अभ्य खासगरी बालबालिका र युवाहरूलाई शैक्षिक अवसर उपलब्ध गराओ ।
- (ख) दिगो विकास शिक्षामा रहने कला, मानविकी तथा विज्ञानको योगदानलाई प्रोत्साहित गरौं ।
- (ग) वातावरणीय एवं सामाजिक चुनौतीहरूको विषयमा जागरण ल्याउन संचारमाध्यमहरूको भूमिकालाई प्रबढ्दन गरौं ।
- (घ) दिगो जीवनपद्धतिका लागि नैतिक एवं आध्यात्मिक शिक्षाको महत्वलाई मान्यता प्रदान गरौं ।

१५. सबै जीवनशील वस्तुहरूलाई आदरपूर्वक र विचारवान भएर व्यवहार गरौं ।

- (क) मानव समाजमा रहेका जनावरहरूलाई दुर्व्यवहारबाट बचाओ र विपत्तिबाट तिनीहरूको रक्षा गरौं ।
- (ख) टार्न सकिने किसिमका सबै दुःखहरू उत्पन्न गर्न सक्ने शिकार, पासो वा माछा पक्ने कामका तरीकाहरूबाट बन्यजन्तुको सुरक्षा गरौं ।
- (ग) लक्ष्यमा नरहेका वा नपरेका प्रजातिहरूको हानी-नोक्सानीहरूलाई पूर्णरूपले रोकौं ।

रोकौं ।

१६. सहनशीलता, अहिंसा तथा शान्तिको संस्कृतिलाई प्रबढ्न गरौं ।

(क) सबै जनता र राष्ट्रभित्र वा राष्ट्रहरू बीचमा पारस्परिक समझदारी, ऐक्यबद्धता र सहयोगलाई प्रोत्साहन र समर्थन गरौं ।

(ख) हिंसात्मक भडपहरूलाई रोक्न व्यवस्थित रणनीतिहरूको प्रयोग गरौं र वातावरण सम्बन्धि भगडा र विवादहरूको व्यवस्थापन र समाधानमा समस्या समाधानको सहकारी प्रणालीको प्रयोग गरौं ।

(ग) राष्ट्रिय सुरक्षा व्यवस्थालाई अनुत्तेजक र रक्षा प्रवृत्ति अनुरूप असैनिकरण गरौं र सैनिक संशाधनलाई वातावरणीय पुनर्स्थापना लगायतका शान्तिपूर्ण उद्देश्यका लागि प्रयोग गरौं ।

(घ) परमाणविक, जैविक एवं रासायनिक हातहतियार र आम विनासका हातहतियारहरू समाप्त पारौं ।

(ङ) पृथ्वीको कक्ष वा वाह्य अन्तरिक्षको उपयोग वातावरणको संरक्षण एवं शान्तिको पक्षमा मात्र गर्ने कामलाई सुनिश्चित गरौं ।

(च) शान्ति भनेको आफैसँग, अरू व्यक्तिहरूसँग, अरू संस्कृतिसँग, अरू जीवनसँग, पृथ्वी एवं त्यस्तो व्यापक परिवेश जसको सबै अंशहरू हुन्, त्यसबीच उपयुक्त सम्बन्धले रचना गरेको सम्पूर्णता हो भन्ने कुरालाई स्वीकार गरौं ।

विश्वव्यापी उत्तरदायित्व

यी आकांक्षाहरूलाई प्राप्त गर्नको लागि हामीले विश्वव्यापी उत्तरदायित्वको भावना राख्ने र सम्पूर्ण पृथ्वीव्यापी समुदाय एवं हाम्रो स्थानीय समुदायसँगै आफूलाई पनि उभ्याउने निर्णय लिनै पर्दछ । हामीहरू एकै समय विभिन्न राष्ट्रका नागरिकहरू हौं र एकै विश्वमा पनि छौं, जहाँ स्थानीयता र विश्वव्यापी स्वरूप एक-अर्कासँग अन्तरसम्बन्धित छन् । मानव जाति र विराट विश्व समुदायको वर्तमान एवं भविष्यको कल्याणका लागि प्रत्येक व्यक्तिको उत्तरदायित्व रहेको छ । जब अस्तित्वका रहस्यहरूप्रतिको श्रद्धा, जीवनको अद्भूदयका लागि कृतज्ञता र यो विराट प्रकृतिमा मानवीय स्थानका लागि विनम्रतासाथ हामी बाँच्छौं तब नै मानव ऐक्यबद्धताको भावना र सबै किसिमका जीवनसँगको निकटता सुदृढ हुन्छ ।

विकसित हुदै गरेको विश्व समुदायको मर्यादासम्बत आधार उपलब्ध गराउन हाम्रा लागि आधारभूत मूल्यहरूको साभा परिदृष्यको आवश्यकता परेको छ । त्यसैले सबै व्यक्तिहरू, संगठनहरू, व्यवसायिक प्रतिष्ठानहरू,

विकासत हुद गरका विश्व समुदायका मयादासम्बन्ध आवार उपलब्ध गराउन हाम्रा लागि आधारभूत मूल्यहरूको साभा परिदृष्ट्यको आवश्यकता परेको छ । त्यसैले सबै व्यक्तिहरू, संगठनहरू, व्यवसायिक प्रतिष्ठानहरू, सरकारहरू र बहुराष्ट्रीय निगमहरूका आधारहरूलाई निर्देशित एवं मूल्याङ्कित गर्न हामी सबै तलका दिगो जीवनपद्धतिका साभा मानकहरू भएको अन्तरनिर्भर सिद्धान्तहरूप्रति विश्वास जाहेर गर्दछौं (मित्र उल्लेखित सिद्धान्तहरूलाई हेर्नुस्) ।

नेपाली शुरुवात

इतिहासमा पहिले कहिल्यै नदेखिएको नयाँ शुरुवात गर्न हाम्रो साभा भार्यले इंगित गरेको छ । पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रमा उल्लेखित यी सिद्धान्तहरूले त्यस्तो नवीकरणलाई प्रतिज्ञ पार्दछन् । यस्तो प्रतिज्ञालाई पूरा गर्न बडापत्रका मूल्य र उद्देश्यहरूलाई प्रबर्द्धन र अंगिकार गर्न हामी प्रतिबद्ध हुनैपर्छ ।

यसको लागि सबभन्दा पहिले हाम्रो मन र मस्तिष्कमा परिवर्तन आवश्यक हुन्छ । यसले विश्वव्यापी रूपमा रहने अन्तरनिर्भरता र उत्तरदायित्वलाई बुझ्न आवश्यक बनाउँछ । हामीले स्थानीय, क्षेत्रीय तथा विश्वव्यापी रूपमा दिगो जीवन पद्धतिलाई अंगिकार गर्ने र त्यसलाई कल्पनाशील भएर विकास

गर्ने काम गर्नेपछि । हाम्रो सांस्कृतिक विविधता मूल्यवान सम्पदा हो र हाम्रो सांस्कृतिक विविधता समेतले हाम्रो परिकल्पनालाई प्राप्त गर्न आ-आफ्नै ढंगले मार्ग उपलब्ध गराउनेछन् । पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रका उत्पत्तिको आधार रहेका विषयमा हाम्रो विश्वव्यापी सम्बादलाई गहन र विस्तारित गरिनु पर्दछ । यस्तो सहकार्यले हामीलाई अन्वेषणद्वारा सत्य एवं बुद्धिको खोज गर्न मद्दत गर्नेछ ।

वास्तवमा महत्वपूर्ण मूल्यहरू बीच अनेक तनावहरू हुनु जीवनको स्वभाविकता हो । यसको मतलब हो- छनौटमा कठिनाईहरू छन् । तापनि हामीले विविधतासँग एकतालाई, साभा कल्याणसँग स्वतन्त्रतालाई र दीर्घकालिन लक्ष्यहरूसँग अल्पकालिन उद्देश्यहरूलाई संयोजन गर्ने तरीकाहरू पत्ता लगाउनु पर्छ । प्रत्येक व्यक्ति, परिवार, संगठन र समुदायको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको हुन्छ । कला, विज्ञान, धर्म, शैक्षिक प्रतिष्ठानहरू, संचारमाध्यम, व्यवसायिक प्रतिष्ठानहरू, गैरसरकारी संस्थाहरू र सरकारहरूलाई आ-आफ्ना किसिमले रचनात्मक नेतृत्व प्रदान गर्न आक्षान गरिएको छ । प्रभावकारी शासनका लागि सरकार, नागरिक समाज र व्यवसायीहरू बीचको समझदारी आवश्यक छ ।

दिगो विश्व समुदायको निर्माण गर्न विश्वका राष्ट्रहरूले संयुक्त राष्ट्रप्रतिको उनीहरूको प्रतिबद्धतालाई नवीकरण गर्नुपर्छ । विद्यमान अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि समझौताहरूका दायित्वहरूलाई पूरा गर्नुपर्छ र पृथ्वी सम्बन्धि बडापत्रका सिद्धान्तहरूलाई वातावरण एवं विकास सम्बन्धि अन्तर्राष्ट्रिय रूपले वाध्यात्मक कानूनी संयन्त्रको मान्यता प्रदान गर्दै त्यसलाई लागू गर्न सहयोग एवं समर्थन गर्नुपर्छ ।

यो समय नयाँ जीवनलाई पुजनीय बनाउने जनजागरणको समय होस् । यो समय दिगो विकासलाई प्राप्त गर्ने, न्याय एवं शान्तिको लागि हुने संघर्षमा तीव्रता ल्याउने र जीवनको उल्लासमय उत्सवको समय होस् ।